

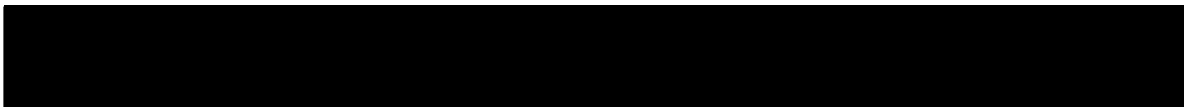
ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře – soud pro mládež rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Veronikou Novotnou jako samosoudkyní v hlavním líčení konaném dne **25. ledna 2023**

takto:

Obžalovaný

je vinen, že

1. mladistvý [redacted] **sám**

dne 27. 11. 2021 kolem 07:30 hod. v Táboře [redacted] v prodejně PH Centrum odcizil sprchový gel zn. Old Spice Captain HL48 v hodnotě 69 Kč a sluchátka zn. Sony MDR EX15LBP v hodnotě 219 Kč, věci ukryl pod oblečení a z prodejny odešel, tímto způsobil poškozené společnosti Centrum PH s.r.o., IČ: 05690544, se sídlem Náměstí 12, Březnice, škodu ve výši 288 Kč,

2. mladistvý [redacted] **společně s** [redacted] **a** [redacted] **jejichž jednání bylo posouzeno jako přestupek,**

dne 16. 1. 2022 kolem 12:28 hod. v Táboře, [redacted] v obchodním domě Jednota COOP odcizil 3 ks parfémované vody zn. Elode Women Dre v hodnotě 537 Kč, 2 ks toaletní vody zn. C-THRUE Love Whispe v hodnotě 518 Kč, 3 ks toaletní vody zn. C-THRUE Harmony v hodnotě 777 Kč, 3 ks toaletní vody zn. C-THRUE Girl Bloom v hodnotě 777 Kč, 4 ks toaletní vody zn. Elode Men Aqua v hodnotě 716 Kč, 2 ks sprchového gelu zn. Old Spice Restart v hodnotě 210 Kč, 2 ks sprchového gelu zn. Old spice White Wat v hodnotě 179,80 Kč, 3 ks sprchového gelu Dove Men Care Cool Fresh v hodnotě 164,70 Kč, šampon H+S Citrus Fresh v hodnotě 115 Kč, 2 ks šamponu zn. Schauma Power Volume v hodnotě 119,80 Kč, věci uschoval do batohu a pod oblečení a z prodejny odešel, čímž poškozené společnosti Jednota,

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

obchodní družstvo Tábor, IČ: 00031925, se sídlem Budějovická 1413, Tábor, způsobil škodu ve výši 4 114,30 Kč,

3. mladistvý [REDAKCE] společně s [REDAKCE] který je stíhán odděleně, a s další dosud neustanovenou osobou,

dne 22. 4. 2022 kolem 19:10 hod. v Táboře [REDAKCE] v prodejně COOP Jednota odcizil 4 ks šamponu zn. Head Shoulders v hodnotě 556 Kč, 3 ks sprchových gelů zn. Palmolive v hodnotě 134,70 Kč, 2 ks sprchových gelů zn. Dove v hodnotě 119,80 Kč, sprchový gel zn. Authentic Toya Aroma v hodnotě 59,90 Kč, 2 ks deodorantu zn. Rexona v hodnotě 99,80 Kč a 4 ks deodorantu zn. Axe Black v hodnotě 420 Kč, věc uschoval pod oblečení a z prodejny odešel, čímž poškozené společnosti Jednota, obchodní družstvo Tábor, IČ: 00031925, se sídlem Budějovická 1413, Tábor, způsobil škodu ve výši 1 390 Kč,

4. mladistvý [REDAKCE] sám

dne 23. 4. 2022 kolem 13:54 hod. v [REDAKCE] v prodejně COOP Jednota odcizil deo sprej zn. Dove v hodnotě 69,90 Kč, antiperspirant zn. Dove Invisible v hodnotě 69,90 Kč, 2 ks deo spreje zn. Axe Black v hodnotě 210 Kč a sprchový gel zn. Nivea Cream Aloe Vera v hodnotě 64,90 Kč a z prodejny odešel, čímž společnosti Jednota, obchodní družstvo Tábor, IČ: 00031925, se sídlem Budějovická 1413, Tábor, způsobil škodu ve výši 414,70 Kč,

příčemž mlad. [REDAKCE] se jednání pod body 1. – 4. dopustil přesto, že byl rozsudkem Okresního soudu v Táboře – soudu pro mládež č.j. 1 Tm 7/2021-898 ze dne 30. 9. 2021, který nabyl právní moci dne 3. 11. 2021, odsouzen pro provinění loupež podle § 173 trestního zákoníku a provinění krádež podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku k úhrnnému trestnímu opatření odnětí svobody v trvání 14 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 30 měsíců a vyslovením dohledu,

tedy

ad 1. - 2.

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen,

ad 3. - 4.

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen,

čímž spáchal

ad 1. - 2., 3. - 4.

dvě provinění krádež podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 6 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže,

a odsuzuje se

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku a podle § 26 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže za užití § 62 odst. 1 a § 63 odst. 1 trestního zákoníku za užití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestnímu opatření obecně prospěšných prací ve výměře 100 (jedno sto) hodin.**

Podle § 18 odst. 1 písm. e) zákona o soudnictví ve věcech mládeže se obžalovanému mladistvému ukládá **výchovná povinnost** spočívající v tom, aby v průběhu zkušební doby **podle svých sil nahradil škodu způsobenou proviněním.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému mladistvému [REDAKCE] ukládá povinnost zaplatit na náhradu škody poškozenému: **PH Centrum s. r. o.**, generálie shora, částku **288 Kč**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu se obžalovanému mladistvému [REDAKCE] ukládá povinnost zaplatit na náhradu škody poškozenému: **Jednota, obchodní družstvo Tábor**, generálie shora, částku **5 266,20 Kč**.

Odůvodnění:

1. Dokazováním v hlavním líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku.

I. Důkazní situace

2. Tento skutkový stav byl zjištěn z prohlášení viny obžalovaného a jeho výpovědi a dále z provedených listinných důkazů, konkrétně osobních výkazů mladistvého, včetně aktuálního opisu rejstříku trestů a rozhodnutí v předchozí trestní věci.
3. Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu, řídíce se svým vnitřním přesvědčením založeným na pečlivém uvážení všech okolností případu (§ 2 odst. 6 trestního řádu) a dospěl k závěru, že má k dispozici dostatečný důkazní materiál, který mu dovoluje ve věci rozhodnout.

II. Skutková zjištění a právní posouzení

4. Mladistvý prohlásil vinu skutky popsanými v obžalobě a rovněž souhlasil s užitou právní kvalifikací. Soud nemá důvod o pravdivosti, dobrovolnosti a úplnosti tohoto prohlášení pochybovat. Ostatně již v přípravném řízení se k jednání popsanému mu ve výroku tohoto rozsudku doznal. Nelze také přehlédnout, že prakticky veškeré ve věci shromážděné dokazování mladistvého ze spáchání výše popsaných dílčích útoků přečinu krádeže usvědčuje – především soud poukazuje na kamerové záznamy z jednotlivých prodejen, na nichž je obžalovaný zachycen při páčání trestné činnosti, důležitými důkazy jsou také úřední záznamy o podaném vysvětlení pracovníky jednotlivých prodejen či osob, s nimiž se mladistvý trestné činnosti dopustil.
5. Soud tedy uzavírá, že nemá pochyb o skutkovém ději, zapojení obžalovaného a míry jeho zavinění a skutkový děj má tak za zcela prokázaný.
6. Po právním posouzení výše popsaného jednání soud uzavírá, že obžalovaný jím spáchal dvě provinění krádež podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 6 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže. Prvního provinění se dopustil dílčími útoky popsanými pod body 1 a 2 výroku rozsudku, druhého pak dílčími útoky popsanými pod body 3 a 4 výroku rozsudku.
7. Naplnění znaků skutkové podstaty provinění nevzbuzuje žádných pochybností, neboť provedeným dokazováním bylo postaveno na jisto, že obžalovaný si vzal (zmocnil se) vystavené zboží (cizí věc), toto zboží následně ukrýl a odnesl z provozoven bez zaplacení (přisvojil si je) a to přesto, že byl ve výroku citovaným rozhodnutím odsouzen za provinění krádeže k trestu, který dosud nevykonal (tj. byl potrestán).
8. Soud také dodává, že jednání popsané pod body 1 – 2 a 3 – 4 výroku rozsudku jsou dílčími útoky pokračujícího provinění. Pro vymezení pokračování v trestném činu je rozhodný jednotící záměr (získání věcí), časová souslednost (dílčí útoky se odehrály v rozmezí nepřesahujícím dva měsíce), souvislost v předmětu útoku a stejný nebo podobný způsob provedení (odcizení věcí z regálů v obchodech, tedy věcí snadno dostupných) a samozřejmě naplnění skutkové podstaty jediného přečinu (krádeže). Z hlediska právní kvalifikace spáchaného jednání je zásadním skutečností, že veškeré dílčí útoky se považují za jediný skutek, což je rozhodné zejména pro otázku výše škody způsobené trestným činem, která se tak sčítá. K otázce hranice časové souslednosti soud

doplňuje, že s ohledem na *modus operandi* a charakter odcizeného zboží lze za hranici, kdy lze ještě dovodit časovou souvislost jednotlivých útoků je rozmezí dvou měsíců, tedy pokud mezi jednotlivými útoky uběhla doba delší než dva měsíce, jedná se o samostatné skutky.

9. Zbývá jen doplnit, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, což sám doznal, nadto s ohledem na jeho trestní minulost i způsob jejího spáchání a četnost útoků nelze zaujmout jiný závěr, než že zájem chráněný trestním zákoníkem porušit chtěl.

III. Druh a výměra trestního opatření

10. O druhu a výměře trestního opatření soud rozhodoval podle zásad uvedených v ustanovení § 39 trestního zákoníku a posoudil existenci polehčujících a přitěžujících okolností, jak je definuje ustanovení § 41 a § 42 trestního zákoníku, rovněž zohlednil i ustanovení § 25 zákona o soudnictví ve věcech mládeže a dospěl k následujícímu závěru.
11. Obžalovanému polehčuje prohlášení viny, které lze vnímat jako přijetí odpovědnosti za projednávané skutky, byť v jeho případě spíše formální. Obžalovaný nad spáchaným jednáním projevil lítost, kterou však soud jako upřímnou nehodnotí, neboť mladistvý nestojí před trestním soudem poprvé, již v minulosti byl za obdobné jednání postihován a způsob spáchání provinění do značné míry vypovídá o jistém až rutinním přístupu, s nímž se dopouští majetkových deliktů. Soud je přesvědčen, že postoj mladistvého ke spáchanému jednání ovlivněn i uvědoměním si dopadů, které jeho jednání bude mít pro něj samotného. Jakkoli si soud uvědomuje, že předchozí odsouzení nelze hodnotit jako přitěžující okolnost, neboť znakem kvalifikované skutkové podstaty je právě speciální recidiva, nelze odhlédnout od skutečnosti, že mladistvý se nyní projednávaných skutků dopouští ve zkušební době podmíněného odsouzení s dohledem, tedy v době, kdy na něj mělo být působeno jedním z nejpřísnějších výchovných trestních opatření. Jeho závadová minulost je navíc poměrně pestrá, a to napříč jeho velmi nízkému věku. Ze zprávy o poměrech jmenovaného totiž vyplývá, že byl již v minulosti projednáván ve věci činu jinak trestného loupeže, krádeže a porušování domovní svobody, jichž se dopustil před dovršením věku patnácti let. Vedle provinění krádeže byl v trestní věci vedené pod sp. zn. 1 Tm 7/2021 uznán vinným i proviněním loupeže, vydírání a poškození cizí věci. Soud také nemůže nezmínit spáchané přestupky a jejich charakter – jedná se o přestupky proti občanskému soužití. Soud tak uzavírá, že i přes absenci jiných přitěžujících okolností a i při zohlednění prohlášení viny mladistvým nelze postupovat jinak než uložit mladistvému trestní opatření. V případě mladistvého by již bylo legitimní uvažovat o trestní opatření odnětí svobody jako nepodmíněném, avšak s ohledem na výši způsobené škody a také nyní proklamovanou snahu (pod tíhou trestního řízení) řešit své problémy, dospěl soud k závěru, že je možno ukládat trestní opatření výchovné. Obhajobou požadovaný postup upuštění od uložení trestního opatření s ohledem na již uložená trestní a výchovná opatření a na celkový obraz chování mladistvého nepřipadá v úvahu, nejsou pro něj splněny zákonné podmínky, neboť osoba obžalovaného vyžaduje další a citelné působení, aby bylo možno dosáhnout účelu trestního opatření, tedy jeho nápravy.
12. Soud si je vědom, že primárním účelem trestního řízení ve věci mladistvých je jejich náprava, začlenění do společnosti, ať již ve smyslu hodnotovém, tak i ve smyslu nalezení vhodného uplatnění se. Nicméně mladistvý zatím svým životem jednoznačně prokazuje neúctu k právům druhých, zaměřením pouze na sebe a své vlastní zájmy a cíle, je zřejmé, že dosud nepřevzal plnou odpovědnost za své jednání, jako dostatečný impuls ke změně způsobu života nevnímá ani uložené výchovné trestní opatření, ani narození syna. Za této situace je třeba na mladistvého působit již velmi citelně, soud proto přistoupil k uložení trestního opatření obecně prospěšných prací. Toto trestní opatření je z palety možných nejpříléhavějším, neboť jeho výkon je spojen s přímými dopady do života obžalovaného, který bude muset odvést určité penzum práce ve prospěch společnosti zdarma a ve svém volném čase. Právě charakter a citelné dopady jeho výkonu do života mladistvého z něj v jeho případě více činí než příléhavou reakci na spáchaná provinění.

13. K výměře trestu pak soud doplňuje, že jej ukládal ve dvou třetinách trestní sazby, tedy v rozsahu 100 hodin. Právě ve výměře trestu se promítlo jeho prohlášení viny, ale také charakteristika jeho osoby a v neposlední řadě i proklamovaná snaha řešit své problémy s užíváním návykových látek nástupem léčby.
14. Pro zesílení výchovného účinku trestu pak soud mladistvému uložil i výchovné povinnosti, konkrétně hradit uhradit škodu trestným činem způsobenou, neboť to je klíčovým prvkem pro jeho nápravu ve vztahu ke spáchanému přestupku je reparace následků jeho jednání vůči poškozenému.

IV. Náhrada škody

15. K trestnímu řízení se řádně a včas připojila poškozená společnost Centrum PH s. r. o. se svým nárokem na náhradu škody ve výši 288 Kč a dále poškozená společnost Jednota, obchodní družstvo Tábor s nároky ve výši 1 152,20 a 4 114 Kč.
16. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu, odsuzuje-li soud obžalovaného pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu nebo nemajetkovou újmu v penězích nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odst. 3 trestního řádu), nestanoví-li tento zákon jinak; nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se obžalovaný uznává vinným, a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno.
17. V trestním řízení byla prokázána nejen vina obžalovaného mladistvého výše citovanými skutky, ale i vznik škody. Ostatně s ohledem na skutečnost, že skutky popsané ve výroku rozsudku naplňují všechny znaky provinění krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 6 odst. 1 zákona o soudnictví ve věcech mládeže, a tedy jednání směřující ke vzniku majetkové újmy poškozenému je přímo znakem skutkové podstaty citovaného provinění, nelze pochybovat nejen o vzniku škody jako předpokladu pro rozhodování soudu, ale pochybnosti nevzbuzuje ani existence příčinné souvislosti mezi jednáním mladistvého a vznikem škody, neboť přisvojení si cizí věci bylo cílem obžalovaného. K výši škody pak soud uvádí, že vycházel z výše částky, kterou vyčísly obě poškozené společnosti, konkrétně se jednalo o souhrn prodejní ceny odcizeného zboží. Nadto výše způsobené škody je jednoznačně osvětlena také prohlášením viny obžalovaným.
18. V případě obou poškozených společností je proto na místě přiznat poškozené náhradu škody v celé výši jimi uplatněných nároků, ostatně Jednota, obchodní družstvo Tábor se připojila k trestnímu řízení dokonce s částkou nižší, než byla škoda zjištěná v trestním řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **přípustné odvolání do osmi dnů** od doručení opisu rozsudku prostřednictvím Okresního soudu v Táboře ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká,
- c) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může ho napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh, a to ve lhůtě, v níž může podat odvolání obžalovaný. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný omezen ve svéprávnosti, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho opatrovník a obhájce.

Odvolání ve prospěch mladistvého může podat, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí, lhůta k podání opravného prostředku mu běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě, v níž je lze podat, nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně odůvodněno, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Odvolání proti rozsudku podané ve prospěch mladistvého jinou oprávněnou osobou nebo za mladistvého obhájcem nebo zákonným zástupcem anebo opatrovníkem může být vzato zpět jen s výslovným souhlasem mladistvého. Státní zástupce však může vzít takový opravný prostředek zpět i bez souhlasu mladistvého; v tomto případě běží mladistvému nová lhůta k podání opravného prostředku od vyrozumění, že opravný prostředek byl vzat zpět.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda ho podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nepřísluší tomu, kdo se ho výslovně vzdal. Odvolání je nutno podat ve **třech** vyhotoveních.

Tábor 25. ledna 2023

Mgr. Veronika Novotná v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Kuchařová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 22.03.2023. Připojení doložky provedla Hana Grulová dne 03.04.2023.